

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **D. D.**, zastoupeného JUDr. Ladislavem Piterkou, advokátem se sídlem Ruská 2887/101, Ostrava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2008, č. j. MSK 22686/2008, sp. zn. DSH/5701/2008/Slo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 11. 2009, č. j. 58 Ca 14/2008 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 7. 1. 2008, č. j. DSČ/35611/07/SŘ-KLU, a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce byl uvedeným rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl dopustit tím, že dne 14. 6. 2007 v 10:12 hod. v Moravské Ostravě na Sokolské třídě překročil s motorovým vozidlem AUDI, poznávací zn. X nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 38 km/h, čímž porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 2500 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou, jíž se domáhal jeho zrušení. Zopakoval průběh řízení před správními orgány a uvedl, že žalovaný ani správní orgán prvního stupně nebrali v úvahu technickou závadu na jeho vozidle, v důsledku níž jel rychle. Ze strany správních orgánů došlo k zatajování důkazů, což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Navíc zástupce žalobce neměl možnost účastnit se jednání konaného dne 7. 11. 2007, v jehož průběhu bylo prováděno dokazování. Měření rychlosti strážníky Městské policie Ostrava bylo navíc prováděno v rozporu s platnými předpisy. Žalobce se neměl ani možnost na místě samém k přestupku vyjádřit. Znalecký posudek, který si správní orgány pořídily, navíc obsahoval vyjádření znalce k žalobcovu psychologickému a fyzickému chování, což znalci z oboru dopravy nenáleží.

Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl; dospěl k závěru, že se žalobce zmíněného přestupku dopustil, žalovaný posoudil věc po stránce právní i skutkové správně a podklady k vydání rozhodnutí byly shromážděny dostatečně. Rovněž uložená sankce je přiměřená, uložená na samé dolní hranici rozpětí.

Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností; jako důvod označil sice § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., avšak obsahem a petitum kasační stížnosti míří výslovně jen do důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudu, spočívající v nedostatku důvodů. Žalobce tvrdí, že se soud nevypořádal s žalobními námitkami, které dále blíže specifikoval.

Žalobce již v žalobě uváděl, že neměl možnost vyjádřit se k přestupku na místě samém a situaci strážníkovi vysvětlit. Na místě se nacházeli dva strážníci, přičemž jeden z nich byl zabrán do debaty s jiným člověkem.

Žalobce dále poukazoval v žalobě i na vady správního řízení spočívající v tom, že jeho zástupci Bc. B. nebylo umožněno účastnit se výslechu svědka, přesto, že se z jednání řádně omluvil, nebyl mu poskytnut náhradní termín.

Žalobce rovněž tvrdil, že byl nesprávný postup správních orgánů, jestliže vycházely z tzv. odborného vyjádření, znalec totiž vozidlo vůbec neviděl, obsahem posudku není popis motoru ani další skutečnosti podstatné pro zjištění objektivního stavu na závadě vozidla. Správní orgány měly nechat vypracovat znalecký posudek, popřípadě kontaktovat autorizovaný servis AUDI. Soud měl pro všechny tyto vady žalobou napadené rozhodnutí zrušit.

Závěrem kasační stížnosti žalobce zdůraznil, že se soud s uvedenými žalobními námitkami nevypořádal a přesto dal za pravdu žalovanému. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný nevyužil možnosti vyjádřit se ke kasační stížnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud tedy v řízení o kasační stížnosti stěžovatele zkoumal, zda rozsudek krajského soudu je zatížen tvrzenou vadou, tedy nepřezkoumatelností, spočívající v nedostatku důvodů pro závěry, v něm uvedené. Soud se, dle mínění žalobce, nevypořádal s žalobními námitkami, které žalobce v kasační stížnosti označil.

Nejvyšší správní soud k nastolené otázce předesílá, že pojem nepřezkoumatelnosti není v soudním řádu správním ani v občanském soudním řádu, který by bylo možno použít podpůrně, blíže objasněn; judikatura se však shodla na jeho výkladu. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu je tak založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv dílčích nedostatcích odůvodnění. Musí

se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, a nebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (k tomu např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, všechna citovaná rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rovněž tehdy, pokud se soud nevyjádřil k některému z žalobních bodů (rozsudek ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73). Právě tato vada rozsudku krajského soudu je nyní žalobcem vytýkána.

Kasační námitce nevypořádání žalobního tvrzení, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k přestupku na místě samém a situaci strážníkovi vysvětlit, nemůže dát Nejvyšší správní soud za pravdu. Z obsahu soudního spisu soud zjistil, že žalobce na str. 3 žaloby toliko uvedl, že „*pan D. nebyl vůbec městskou policií na místě poučen, ale bylo mu sděleno, že bude předvolán na MM Ostrava, aniž by mohl uplatnit technickou závadu*“.

K takto formulované žalobní výtce soud uvedl na str. 4 rozsudku, že z úředního záznamu Městské policie Ostrava ze dne 14. 6. 2007 zpracovaného strážníkem M. N. zjistil, že tento strážník nejprve identifikoval řidiče předmětného vozidla, poté sepsal oznámení o přestupku. Žalobce si však oznámení o přestupku nepřečetl, odmítl se k přestupku vyjádřit a oznámení o přestupku nepodepsal. Do protokolu sepsaným správním orgánem svědek N. uvedl, že při naměření překročené rychlosti postupuje vždy standardním způsobem, kdy po ztotožnění řidiče je řidiči sděleno čeho se dopustil, řidič je poučen o svých právech a v případě, že není možné vyřešit přestupek na místě, je sepsáno oznámení o přestupku. Přestupci je vždy dána možnost se vyjádřit a oznámení o přestupku podepsat. Soud zdůraznil, že z oznámení o přestupku zjistil, že přední strana oznámení je strážníkem řádně vyplněna, avšak zadní strana, kde se nachází kolonka k vyjádření osoby podezřelé z přestupku je nevyplněna, oznámení není rovněž podepsáno. Z uvedeného krajský soud uzavřel, že nemá pochyb o tom, že nebylo žalobci ze strany strážníka bráněno vyjádřit se na místě k přestupku. Nejvyšší správní soud považuje vypořádání tohoto žalobního bodu za zcela logické, přesvědčivé a dostatečně reagující na žalobní námitku.

Dle stěžovatele se dále krajský soud dostatečně nevypořádal s žalobní námitkou vady správního řízení spočívající v tom, že jeho zástupci Bc. B. nebylo umožněno účastnit se výslechu svědka, přesto, že se z jednání řádně omluvil.

K této otázce krajský soud (na str. 6 rozsudku) uvedl, že jak zjistil z dodejek, k jednání na den 7. 11. 2007 byl řádně předvolán žalobce i jeho zástupce, v předvolání byli poučeni o následcích nedostavení se k předmětnému jednání dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobce se bez omluvy k jednání nedostavil, jeho zástupce zaslal přípis s omluvou, že se dne 7. 11. 2007 nachází v Karviné, kde zastupuje jiného účastníka v přestupkovém řízení. Soud k tomu uvedl, že takovou omluvu nelze považovat za náležitou, neboť zástupce správnímu orgánu nepředložil žádný doklad o konání jiného řízení, z něhož by bylo možno toto tvrzení ověřit a též zjistit, kdy mu bylo toto předvolání doručeno. Jiné řízení navíc ani blíže neoznačil. Soud se ztotožnil s postupem správního orgánu, když omluvu žalobcova zástupce nevyhodnotil jako náležitou a svědka U. vyslechl bez přítomnosti zástupce. Nad rámec soud dodal, že zástupce se s obsahem spisu i výpovědí svědka U. seznámil a mohl se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřit dne 14. 12. 2007, rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 7. 1. 2008.

Rovněž z této části odůvodnění je zřejmé, že se soud žalobní námitkou zabýval, vycházel přitom z obsahu správního spisu a k věci zaujal svůj názor. Ani v tomto ohledu není tedy rozsudek nepřezkoumatelný.

Posledním okruhem, jež byl žalobcem označen za nevyřádaný krajským soudem, je jeho žalobní tvrzení, že byl nesprávný postup správních orgánů, jestliže vycházely z tzv. odborného vyjádření, znalec totiž vozidlo vůbec neviděl, obsahem posudku není popis motoru ani další skutečnosti podstatné pro zjištění objektivního stavu na závadě vozidla. Správní orgány měly nechat vypracovat znalecký posudek, popřípadě kontaktovat autorizovaný servis AUDI.

Takto formulovanou námitku však žalobce vznesl až v kasační stížnosti. V žalobě na str. 3 uvedl ve vztahu ke znalci pouze: „*správní orgán se odkazuje na znalce, ke kterému jsme omluvili svou nepřítomnost u výslechu. Není vůbec znalecká doložka, výpověď je vedená vůči zastavení vozidla a nesmyslně popsána, neboť reakce na závadu a následné zastavení je u každého člověka jiná*“. K uvedenému žalobnímu bodu se krajský soud však vyjadřoval, a to na str. 5 a 6 rozsudku. Uvedl, že správní orgány užily odborného vyjádření, které je dle § 50 odst. 1 správního řádu jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, není znaleckým posudkem dle § 56 správního řádu a nemusí být proto opatřeno znaleckou doložkou. Je pravdou, že znalec nevyločil technickou závadu na vozidle, uvedl však, že i při popisované závadě, kdy nelze ovládat rychlost plynovým pedálem, je možné vozidlo zastavit, což se také k pokynu silniční hlídky stalo a žalobce vozidlo na malé vzdálenosti (cca 250-300 m) také uvedl do klidu a zastavil jej. Argumentace žalobce, že své vozidlo nemohl ovládat je v rozporu s údaji silniční hlídky (výpovědi strážníků T. i U.), neboť ti uvedli, že k jejich znamení žalobce vozidlo bez problému zastavil. To by však nebylo možné, kdyby rychlost svého vozidla nemohl nijak ovládat.

I tuto žalobní námitku krajský soud vypořádal, logickými argumenty žalobci vysvětlil, že bylo na místě, pokud správní orgány nechaly vypracovat odborné vyjádření znalce, avšak z celého průběhu děje i prostým logickým úsudkem uzavřel, že uvedl-li žalobce bezprostředně k pokynu kontrolních orgánů vozidlo z naměřené rychlosti cca 88 km/h (po odečtení tolerance měření 3 km/h) do naprostého klidu a vozidlo zastavil, pak tvrzení žalobce, že neovládal rychlost vozidla, neodpovídá dané situaci. Ani v tomto ohledu nepřisvědčil Nejvyšší správní soud žalobcově námitce o nepřezkoumatelnosti žalobního tvrzení.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že celá skupina námitek nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů, resp. pominutí vypořádání žalobních bodů je nedůvodná. Kasační stížnost je tedy nedůvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.)

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto jejich náhradu soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu